

Debora Gonnella

Danseres opplevelser i Hip-Hop dansing.

Hip-hop kulturen, dansing og danseres opplevelser i et lite miljø.

Bacheloroppgave i samfunns- og idrettsvitenskap

Veileder: Jan Erik Ingebrigtsen.

Trondheim, mai 2019.

Forord

Hip-hop dansing har vært mitt største hjelpemiddel i mine ungdomsår. Jeg har opplevd mye glede med dansing, og jeg har ønsket å se om samme opplevelser har endret og har hatt påvirkning på andre som kommer fra andre miljøer.

Jeg ønsker å takke informantene for deres tillit og for bidrag. Deres opplevelser er verdifulle og de har lært meg mye.

Jeg vil takke medarbeider ved institutt for sosiologi og statsvitenskap som hjalp meg gjennom prosessen. Jeg vil også gjerne takke min veileder Jan Erik Ingebrigtsen for god veiledning, tilbakemeldinger og støtte i prosessen med denne oppgaven.

Til slutt vil jeg takke Unni Evensen for hjelp med redigering og retting av oppgaven.

Debora Gonnella

Trondheim, våren 2019

Sammendrag

Denne oppgaven handler om en kvinnelig og mannlig danser, og deres forhold til hip-hop dansing. Kvalitativ intervjuundersøkelse skal benyttes som metode, ved å intervju to dansere, som bor eller har bodd stort sett hele livet i Norge. Respondentene har forskjellig bakgrunn, og er unge voksen og voksen. Alle er involvert i hip-hop dansing og har forskjellig grad av erfaring og involvering i disiplinen.

I teorien har jeg tatt utgangspunkt i forståelse av selvidentitet, refleksivitet og markør av livsstilen. Jeg vil bruke Giddens senmodernitet og selvidentitet. I fagstoffet beskriver jeg hip-hop utvikling og globalisering. Data som samles fra informantene skal analyseres i lys av disse teoriene, for å illustrere forskjellen mellom individene og deres kjennetegn. I intervjuer med informantene har jeg funnet lignende oppfatninger rundt hip-hop dansing og kultur. Disse funnene har utvidet min analyse av senmodernitet, selvidentitet, utvikling og globalisering i lys av informantene sine opplevelser.

Innholdsfortegnelse

1. Innledning	4
1.1 Problemstilling	5
1.2 Oppgavens oppbygning.....	5
2. Kontekstuelt bakteppe	6
2.1 Hvorfor skriver jeg om hip-hop?.....	6
3. Fagstoff og teoretisk grunnlag	7
3.1 Fagstoff.....	7
Utvikling av hip-hop kulturen	7
Globalisering av hip-hop kulturen.....	7
3.2 Teori	9
Det senmoderne samfunn.	9
Senmoderniteten	9
Selvidentitet.....	10
4. Metode	11
4.1 Valg av metode.....	11
4.2 Intervju som kvalitativ metode	12
4.2.1 Utvalg og begrunnelse	12
4.2.2 Gjennomføring av intervjuer.	13
4.2.3 Overførbarhet og utfordring med studiet.....	14
5. Analyse	15
5.1 Modernitet og selvidentitet.....	15
5.2 Utvikling og globalisering av hip-hop kulturen	19
6. Hovedfunn og konklusjon	22
7. Referanser	23
Vedlegg	25
Vedlegg 1	25
Vedlegg 2	27
Intervjuguide.....	27

1. Innledning

Hip-hop er en subkultur utviklet i Bronx, U.S.A på slutten av 1970 tallet. Hip-hop deles inn i fire hovedpilarer: DJing (å skape musikk), emceeing (å synge rap-tekst i takt), graffiti-kunst og dansing (som innebærer forskjellige stiler, som for eksempel breakdansing) (Chang, 2005). Subkulturen utviklet seg nordøst i U.S.A, ved integrering av markører som klær, dialekt, språk og musikk. Meninger rundt hip-hop er så brede at individer som deler disse interessene ikke vil bli tilpasset til bestemte standarder og kategorier. Hip-hoppers mener at kulturen bør føles, oppleves og individer bør være en aktiv del av kulturen (Aldrige & Stewart, 2005).

Hip-hop dansing kan deles opp i tre deler; «waack», «breakdancing» and «rap dance» (Hazzard - Donald, 2004, s. 509).

Første delen av hip-hop dans, waack, ble kjent i TV i danseprogrammet *Soul Train* (Hazzard - Donald, 2004, s. 509). Dansestilen dukket først opp i miljøet rundt 1972. Takket være populariteten til TV-programmet, ble hip-hop klesstilen på denne tiden også kjent samtidig som waack dansing (Hazzard - Donald, 2004).

Deretter utviklet breakdansing seg fra waack dansing som den andre delen av hip-hop dansing. Den dukket først opp rundt 1973 - 1974 (Hazzard - Donald, 2004, s. 510), og var en konkurranse mellom dansere. Dette startet som dialoger mellom musikanter og dansere i løpet av fester som foregikk i Harlems distrikt. «Toasting» betydde å vinne en dialog over noen andre med å rime, og den akrobatikken danserne gjorde i løpet av dialogen ble kalt for «breaking». I 1981 ble breakdansing også introdusert i tv-programmer og filmer. Kommersialisering gjorde at dansere øvde for å bli med i filmer, og ikke for å konkurrere (Hazzard - Donald, 2004).

Den tredje delen av hip-hop ble en respons på breakdansingens popularitet, og integrering av waack dansing. I boka *That's the Joint!* (Hazzard - Donald, 2004) kalles den for «rap dance». Rap dance har også tatt inspirasjon fra andre kulturer som har påvirket mye av utviklingen av dansestilen, blant annet den afro-amerikanske kulturen. En stor påvirkning har også vært kommersialiseringen av hip-hop musikken.

1.1 Problemstilling

Min forskning handler om å identifisere hip-hop danseres opplevelser. Kulturen har som kjennetegn å være en del av individets liv og samtidig noe som konstruerer danserens identitet. Disse delene i kulturen er blant annet musikk, klesstil og språk. Dansere finner sin identitet i hip-hop-miljø, da den innebærer aspekter som dansere tilegner seg og gjør at individet blir en del av kulturen.

Jeg vil undersøke i hvor stor grad integrering i denne kulturen former personen, og individets følelser tilknyttet tilhørighet til kulturen.

Problemstillingen jeg ønsker å undersøke i dette studiet er:

Hva er hip-hop danseres opplevelser i hip-hop kulturen i et lite miljø?

Jeg vil særlig belyse følgende aspekter:

Danseres opplevelser i hip-hop dansing gjennom erfaringer.

Følelser rundt miljøet og seg selv.

Danseres involvering med hip-hop kulturen og dansing.

For å besvare problemstillingen vil jeg intervjuer to dansere med forskjell kjønn, alder, erfaringer og aktivitetsnivå i hip-hop dansing, for å se nærmere på deres opplevelser. Dataene vil diskuteres i lys av fagstoff og teori. Teori inkluderer Giddens senmoderne samfunn, senmodernitet og selv-identitet. Fagstoff er utvikling og globalisering av hip-hop kulturen.

1.2 Oppgavens oppbygning

I kapittel 2 vil jeg redegjøre for mine begrunnelser i valg av tema. Hip-hop dansing er den mest voksende dansesporten, og jeg vil aktualisere temaet. I fagstoff forklares utvikling av hip-hop kulturen og globalisering av hip-hop kulturen. I teorikapittelet vil jeg belyse Giddens teori i forhold til det senmoderne samfunnet, senmodernitet og selv-identitet. Metod delen (4) begrunner valg av metode, utvalg og eventuelle utfordringer, og svakheter vil også presenteres. Diskusjonen og analysen (kapittel 5) vil knytte sammen samlet data og de teoretiske perspektiver og fagstoff. Avslutningen oppsummerer min oppgave.

2. Kontekstuell bakteppe

2.1 Hvorfor skriver jeg om hip-hop?

Det er flere grunner til at jeg har valgt å skrive om hip-hop dansing i bacheloroppgaven min; jeg har personlig vært involvert i denne disiplinen i mine ungdomsår, og er interessert i hip-hop kulturen. Jeg har ikke vært aktiv i miljøet på flere år, og har oppdaget at kulturelle forskjeller mellom meg og andre også har hatt betydning for involvering i miljøet. Jeg er nysgjerrig på å forske på hvordan hip-hop dansere opplever et lite miljø.

Aktivitetstallene fra Norges Danseforbund har vist økt deltagelse i hip-hop dansing i løpet av de tre siste årene (Norges-Danseforbund, 2018). Den er den mest voksende dansesporten i Norge og faller under kategorien «urban dansestil» (Norges-Danseforbund, 2018). Fra juli 2018, fikk urban dansestil en egen seksjon i Norges Danseforbund. Globaliseringsprosessen av hip-hop kulturen vil presenteres i fagstoff, men utviklingen av denne kulturen i Norge kan forklare økningen i valg av denne disiplinen. Den endringen kan også tyde på assimilering av hip-hop kulturen i den norske befolkningen. Derfor kan hip-hop miljøet og kulturen påvirke danseres opplevelser rundt dansesporten. Pr dags dato finnes ikke noen aktivitetstall fra Norges Danseforbund som viser til økning i deltagelse i kun urbane stiler. I løpet av de 6 siste årene (2010 – 2016) har Norges Danseforbund (NIF, 2016) registrert -3% minskning i utvikling, men en 5% utvikling i løpet av 2016 (se grafen 1). Den største økning i deltagelse oppstod i 2011, da Danseforbundet registrerte en sum av 15 310 deltakelser (NIF, 2016). Mens det laveste summerte tall var registrert i 2015, med 13 417 deltakelser (se grafen 1) (NIF, 2016). I løpet av 2010 – 2016 oppsto den laveste utviklingen blant ungdommer (13 – 19 år), og tallene viser til en -17,8% utvikling i disse årene (se grafen 1). Den største utviklingen i løpet av 2010 – 2016 er blant unge voksne (20 – 25 år) med en økning i deltagelse på 9,3%, men total sum i løpet av de 6 årene viser til en 56,3% utvikling (se grafen 1). Den siste økings aspekt skal fortolkes i min analyse. Videre til mitt valg av tema er opplevelser, begrunnelser og identifisering i denne kulturen individuelle. Men det er mulig å kartlegge opplevelser hip-hop-dansere har, slik at vi kan se nærmere på deres meninger og finne sammenhenger mellom hip-hop kulturen og miljøet. Derfor er det også viktig å følge med på hvordan denne subkulturen utviklet seg, og ha forståelse for hvordan samfunnene assimilerer kulturen fra midten av 1970-tallet og utviklet seg rundt den (Riesch, 2005).

3. Fagstoff og teoretisk grunnlag

3.1 Fagstoff

Utvikling av hip-hop kulturen

Generell sett har den viktigste faktoren for å utvikle hip-hop kulturen vært segregering og urbanisering. Subkulturen utviklet seg i et distrikt hvor segregering var et resultat av fattigdom og statens skjødesløshet. Politiske og økonomiske beslutninger angående Bronx-distriktet fikk til å bryte den sammenhengen mellom rasene, med det resultat at forskjellighet og integrasjon hadde blitt vanskeligere å oppnå (Chang, 2005). Studier om Bronx historie, som i Gonzalezs bok (2004), forteller oss hvordan situasjon var i den perioden:

“During the 1960s and 1970s, The Bronx became a national symbol of urban deterioration. Neighborhoods that had held generations of Bronx families disappeared under waves of arson, crime, and housing abandonment [...] The Bronx is also known for racial change and white flight. The South Bronx, in particular, went from being two – thirds white in 1950 to two – thirds African American and Hispanic by 1960” (Gonzalez, 2004, s. 1)

Arbeidsløshet var et stort problem i sør-Bronx, da cirka 600.000 mennesker mistet jobben sin i fabrikkindustrien. Dette la forholdene til rett for utvikling av en ny kultur, og ved å sitere Chang (2005): «If blues culture had developed under the conditions of oppressive, forced labor, hip-hop culture would arise from the condition of no work» (Chang, 2005, s.13). Hip-hop ble en revolusjon, en respons på mangel av utvikling, penger og jobb. Diskriminering og rasisme fikk ungdom til å danne gjenger som bestod enten av hvite eller av afro-amerikanere. Disse gjengene konfronterte hverandre på skolen, i fritiden, og i distriktets territorium. Involvering av de militante Black Panthers utviklet også politiets nærvær i distriktet (Chang, 2005, s.12). Spenningene utviklet seg til opptøyer den 13. juli 1977 i New Yorks distrikter Crown Heights, Bedford-Stuyvesant, øst New York og Bronx. I løpet av dagen ble flere boliger brent ned, plyndring av butikker fant sted, og det oppsto konfrontasjoner med politiet.

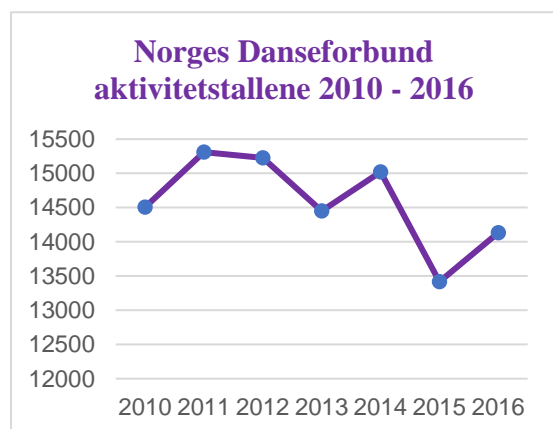
Globalisering av hip-hop kulturen

Hip-hop flyttet seg også utenfor U.S.A ved integrering av alle raser, som ga mer individualitet og variabilitet til selve kulturen. Men den kan fremdeles assosieres til afroamerikanere og aktivistbevegelser som kjempet imot rasediskriminering (blant annet *Black Panthers*) (Chang,

2005). Verdier og problemer som ble framstilt fra aktivister ville hjelpe fram utvikling av underklasser. Hip-hops budskap utviklet seg framover gjennom de fire hovedpilarene. Først og fremst var musikken et verktøy for å synliggjøre diskriminering og samfunnsproblemer, som blant annet bruk av dop.

Hip-hop dansing er en del av hip-hop kulturen som innebærer klær, språk, oppførsel og så videre (Riesch, 2005). Da kulturen startet å utvikle seg var det et tydelig skille mellom de fire hip-hop hovedpilarene (DJing, emceeing, graffiti kunst og dansing), ved å kalle deltakere i et bestemt felt med et bestemt navn. Et eksempel er å kalle «B-boy» en person som driver med break-dansing (Riesch, 2005). Dette skillet er ikke like sterk som før, fordi meninger bak hip-hop kulturen har endret seg ved assimilering i samfunnet. Begrepet hip-hop representerer nå alle som er involvert og er en del av sine hovedpilarer (Riesch, 2005).

Norge oppdaget hip-hop kulturen rundt 1990-tallet, først med graffiti og senere med musikk (Holen & Noguchi, 2009). Subkulturen utviklet seg mest blant ungdommer, og norske ungdommer har også utviklet den kulturen som en livsstil. Hip-hop gikk fra «fritidsklubb til hitlister» (Holen & Noguchi, 2009, s. 106), da det oppstod en utvikling rundt forståelse av norsk hip-hop i 1998 (Holen & Noguchi, 2009). Representasjon av hip-hop kulturen utviklet seg med tiden ved å integrere nye aspekter, blant annet det å være imot bruk av stoff, antirasisme og antivold. Disse meningene utviklet seg også i Norge, og da disiplinen først ble oppdaget, mest rundt emceeing. Samtidig på 1990-tallet gikk hip-hop gjennom en ny utvikling i U.S.A, som er kjent som «gangstarap» (Holen & Noguchi, 2009). Hip-hop er i konstant utvikling, men i min analyse vil jeg få fram budskapet «Peace, love, unity and having fun» som ble introdusert av Afrika Bambaataa (Hazard - Donald, 2004).

Grafen 1: Norges Danseforbund aktivitetstallene 2010 – 2016

3.2 Teori

Det senmoderne samfunn

På 1600-tallet hadde modernitet langsomt vokst fram i samfunnet. Denne moderniteten er kjennetegnet av en urbanisering av mennesker, individualisering, industrialisering, og den moderne vitenskap. I løpet av årene førte samfunnets endringer til en ny type modernitet. Det senmoderne samfunn. Dette samfunnet kan karakteriseres fra 1970/80-årene. I denne epoken finner vi en forsterkning av individualisering og industrialisering, med mindre vekt på tradisjon (Thing & Wagner, 2011). Sosiologien vokste også fram som en vitenskap i det senmoderne samfunnet, med nye kunnskaper om modernitet, urbanitet og industrisamfunnet. Sosiologer som Beck og Giddens viste interesse for å finne nye måter for å forklare overgangen fra det moderne til det senmoderne samfunnet. De forsøkte å utvikle nye begreper som var mer adekvat i forhold til den aktuelle versjonen av moderniteten.

Senmoderniteten

Giddens fokuserte på analyse og en forståelse av de ulike særpregene av det moderne samfunnet og institusjonene. I hans bok, *The Consequences of Modernity* (Giddens, 1991), forklarer han hvordan de post-tradisjonelle samfunnene ikke er post-moderne. Disse er ikke bestemt av en større dominerende kraft eller institusjon (Nielsen, 2018). Ifølge Giddens er grunnlaget for det senmoderne samfunnet institusjonelle dimensjoner slik som industrialismen, kapitalismen, overvåking og militær makt. Disse endringene fører til forbedring av kommunikasjon, transport og teknologi. Disse forberedningene betyr en ny visjon om tid og rom (Thing & Wagner, 2011, s. 74). I det senmoderne samfunnet, utvikles det en ny rytme som ikke nødvendigvis er skissert fra år og døgn, men som har alle steder til felles; «tom tid». Dette betyr at interaksjoner og relasjoner ikke nødvendigvis må skje på det samme tidspunkt og sted. Derfor skjer det en utleiring («dis-embedding») av sosiale institusjoner og en økt globalisering. Det betyr at sosiale relasjoner ikke lenger er like tilknyttet det tradisjonelle tid og rom (Thing & Wagner, 2011), men baserer seg på

ikke avgrensede sammenhenger. Med det er individet nødt til å vurdere sine aktiviteter i lys av ny informasjon. Denne informasjonen øker refleksiviteten i dem, «modernitetens konstante produktion af ny viden skaber tvivl om den etablerede viden» (Thing & Wagner, 2011, s. 76). Fra Giddens verk *Modernity and Self-Identity* (1991) leser vi forklaring på hvordan det å forlate tradisjoner øker refleksiviteten:

«Modernity is essentially a post-traditional order. The transformation of time and space, coupled with the disembedding mechanisms, propel social life away from the hold of preestablished precepts or practices. This is the context of the thoroughgoing reflexivity which is the third major influence of the dynamism of modern institutions [...]» (Giddens, 1991, s. 21).

Selvidentitet

Ifølge Giddens, er det senmoderne samfunns kjennetegn en posttradisjonell verdensorden. Individet har en større valgmulighet enn tidligere, og denne mulighet fører til en mer selvstendig personlig identitet. Dette innebærer frikobling fra tradisjoner, frikobling fra vaner og mindre sikkerhet. Mer frihet med økt ansvar, flere muligheter, risikovurdering og tvil. Tolkning av nye muligheter innebærer også økt refleksivitet over personlig fortid og bakgrunn, som i større grad skaper en selvidentitet (Thing & Wagner, 2011). Ifølge Giddens skapes det tvil av forvirringen som oppstår når individet må gjøre konstante valg. Tvilen kan føre til utfordringer i å oppnå grunnleggende trygghetsfølelse rundt dagliglivet og verdens forventinger. Den såkalte *ontologiske sikkerhet*, kan forsterkes ved hjelp av hverdagshandlinger. Disse handlingene skal utføres ved at vi vet «hvordan fortsette» («how to go on») i konkrete situasjoner, det vil si det som Giddens definerer som *praktisk bevissthet*. Jeg siterer Giddens forklaring av praktisk bevissthet:

« [...] Reflexive awareness in this sense is characteristic of all human action, and is the specific condition of that massively developed institutional reflexivity spoken on of the preceding character as intrinsic component of modernity» (Giddens, 1991, s. 35).

Bearbeidelse av individualisering og selvidentitet involverer at individ foretrekker en bestemt livsstil som en form for strategi (Thing & Wagner, 2011).

4. Metode

I dette kapittelet vil jeg presentere metodisk tilnærming, presentasjon av utvalg og begrunnelse for valg av metode.

4.1 Valg av metode

Forskningsmetoder innen samfunnsvitenskap kan gjennomføres ved kvalitativ og kvantitativ metode.

Data i disse metodene blir generert på forskjellig måte. Hovedsakelig samles i den kvalitative metode mer informasjon gjennom mindre utvalg. I kvalitativ forskning vil fokus være på å ha forståelse for forklaring av et fenomen. Gjennom den stegvis – deduktive induktive metoden vil man introdusere et utvalg som vil generere data på en empirisk måte (Tjora, 2017).

For å oppnå mest mulig forståelse og innsikt i min forskning, valgte jeg å benytte den kvalitative metode. Tema for oppgaven er dansernes opplevelser i hip-hop dansing i et lite miljø som i Trondheim. Fordi urbane stiler i Norge ikke har vært implementert i Norges danseforbund før sommeren 2018, finnes ikke noe relevant forskning angående dette tema.

Urbane dansestiler har vært et økende fenomen i Norge og økning i aktivitetsantall de tre siste årene har gjort meg nysgjerrig på å forstå hvordan miljøet er sammensatt sosialt. Derfor valgt jeg å bruke kvalitativ metode for å studere et felt det er lite forsket på (Tjora, 2017). Metoden vil derfor si noe om opplevelsene til de som deltar i hip-hop dansing.

Dette studiet kan karakteriseres som et kriterieutvalg, der jeg på bakgrunn av min problemstilling velger å ta utgangspunkt i deltakernes opplevelser, erfaringer og så videre (Tjora, 2017). I denne sammenheng vil to erfarne dansere som daglig er aktive i hip-hop dansing, være mine intervjuobjekter.

Valg av problemstilling har endret seg i løpet datagenereringen, det samme har valg av antall informanter, men metode har ikke endret seg.

4.2 Intervju som kvalitativ metode

Innen kvalitativ forskning regnes intervju som den beste måten å generere data. De mest populære i bruk er semistrukturerte intervjuer eller dybdeintervjuer (Tjora, 2017). Forskeren har lyst til å fange informantenes meninger, holdninger og erfaringer rundt et tema som man har bestemt på forhånd (Tjora, 2017). Dybdeintervju har åpne spørsmål som skal videreformidles til informanten slik at man har mulighet til å gå i dybden på informantenes refleksjoner rundt et tema. En avslappende stemning og situasjon er også viktig for å oppnå best resultat (Tjora, 2017). Dybdeintervju vil få fram degresjoner og momenter hos informanter som kan brukes av forskeren og vurderes relevant for undersøkelsen (Tjora, 2017). Tillitten mellom forsker og informant er nødvendig når det kommer til utveksling av sensitiv informasjon (Tjora, 2017), derfor valgte jeg å utarbeide intervjuer i miljøer informantene følte seg komfortable i. Jeg var kjent på forhånd med individene, men vår kjennskap forhindret ikke min datagenerering.

4.2.1 Utvalg og begrunnelse

Valg av informanter har vært strategisk, mitt mål var å få individer til å representere seg selv og uttale seg på en personlig måte om temaet (Tjora, 2017). Utvalget ble ikke tilfeldig plukket, som for eksempel gjøres i kvantitative spørreundersøkelser for å representere en populasjon (Tjora, 2017). I denne sammenheng har jeg benyttet meg av informanter som til daglig og ukentlig interagerer med hip-hop kulturen, både gjennom dansing, arrangementer og livsstil. Informantene har forskjellige erfaringer og nivå når det gjelder involvering i hip-hop dansing, men opplevelser rundt miljøet kan være lett å fange. I og med at mest aktiviteter foregår i danseskolen, er det mulig å se tilsvarende resultat utenfor det miljøet.

Utvalget består av et individ som har kommet i kontakt med hip-hop dansing miljøet etter en lang pause, men som alltid har vært en del av kulturen (Informant 1) og en hip-hop lærer som har vært involvert i kulturen og dansing over lang tid (Informant 2). Disse informantene er tilknyttet samme miljø og disiplin på forskjellige måter, som blant annet posisjon i miljøet og erfaringer. Jeg har sendt forespørsel om intervju også til informanter på Facebook. I utgangspunktet hadde jeg planlagt å intervju tre informanter, hvor en av dem skulle ha hatt mindre enn et års erfaring innenfor dansing. Jeg valgte å se bort fra denne muligheten da jeg fant det vanskelig å finne informanter som stilte opp til intervju, og som var gamle nok til å reflektere rundt utvikling av selvidentitet. Samtidig ville jeg unngå dette valget for å unngå etiske problemer rundt rekruttering. Dette studiet har kun informanter som har positive erfaringer med hip-hop dansing og som har oppnådd suksess og utvikling gjennom disiplinen. De deler verdier og ambisjoner og står sterkt opp for dette miljøet. Derfor vil jeg ikke få belyst negative sider rundt hip-hop dansing, men jeg har prøvd å løfte informasjon gjennom refleksjon angående det lille miljøet.

4.2.2 Gjennomføring av intervjuer

Jeg tok kontakt med begge informantene på samme dag, og avtalte intervju med informant 1 først. Intervjuet fant sted kort tid etterpå og foregikk i min leilighet. Jeg ga informanten valgmulighet, og da vi var kjent fra før av gjorde jeg dette for å skape en avslappet stemning (Tjora, 2017). Informant 2 intervjuet jeg i hans danseskole, utenom arbeidstid. Jeg fikk mulighet til å se dansemiljøet og jeg interagerer litt med elevene.

Jeg har benyttet meg av dybdeintervju med en relativt lang intervjuguide. Jeg har valgt å intervju to informanter, så mitt intervju var ikke veldig detaljert (Tjora, 2017). Jeg benyttet samme intervjuguiden for begge informantene (se vedlegg 2). Intervjuguiden består av tre deler; oppvarmingsspørsmål, refleksjonsspørsmål og avrundningsspørsmål (Tjora, 2017). Oppvarmingsspørsmålene er enkle spørsmål om informanten, som alder og bosted. Dette brukes for å skape en trygghet hos informanten (Tjora, 2017). Jeg var kjent med informantene fra før av, og jeg følte at de var trygge på å ha en samtale med meg. Derfor valgte jeg å stille noen få spørsmål i oppvarmingsdelen. Refleksjonsspørsmålene handler om dansernes erfaringer og kjennetegn.

Spørsmålene er både personlige og angående miljøet. Intervjuguiden ble brukt som en støtte, mitt mål var å la informantene snakke så flytende som mulig. Ofte svarte de da på tema som jeg hadde forberedt, slik at det ikke alltid var nødvendig å stille spørsmålene. Vi skapte også en flytende dialog som ikke var forberedt, hvor andre spørsmål ble stilt på en naturlig måte.

Jeg sendte ut informasjonsskriv på forhånd (se vedlegg 1) til informantene, og det ble skrevet under på intervjuet. På grunn av nye regler angående samling av data på lydopptaker, informerte jeg individene om disse, og at jeg ville bruke en lydopptaker som ble delt ut fra instituttet. Jeg opplevde ikke noe bekymring rundt lydopptaker, og informantene var ikke mot dette. Det ble også informert om anonymisering av data, samtidig som at informasjonen var konfidensiell. Intervjuene ble transkribert i sin helhet, da jeg oppdaget at det kan være lettere å trekke ut sitater for å vise momenter i analysen. Jeg valgt å transkribere i de intervjuedes dialekter og måten de snakket på, da det var veldig mye integrering av engelsk også. Jeg har også endret noe til bokmål, men mitt valg om å transkribere slik som de snakket, skyldes at det er med på å beskrive deres identitet. I analysen av sitatene har jeg brukt [...] da jeg kutter ut setninger og (*navn*) når jeg anonymiserer navn.

4.2.3 Overførbarhet og utfordring med studiet

Denne studien analyserer personlige opplevelser hos to informanter, det er derfor vanskelig å argumentere for at opplevelser rundt hip-hop kulturen er lik for andre. Likevel føler jeg at intervjuene har produsert en sammensatt dialog, og jeg fikk utfyllende betraktninger fra informantene. Studien henter hip-hop dansing opplevelser og erfaringer hos disse to informantene som begge er involvert i det samme miljøet. Det at det finnes et lite hip-hop dansing miljø i Trondheim er en del av analysen, og at de befinner seg i det samme miljøet kan betraktes som involveringsnivå i det. I og med at jeg har hatt to forskjellige dialoger med informantene, har de hatt samme meninger rundt mye angående flere aspekter av opplevelser.

Det har vært kritisk involvering fra begge informantene, med håp om å la andre forstå hvor stor betydning hip-hop dansing har hatt for dem. De viktige endringer i NIF angående urbane stiler, kan utvikle og involvere andre i miljøet.

5. Analyse

I analysedelen vil de tre fokusområdene som ble presentert i problemstillingen drøftes mot teori, og underbygges av sitater fra intervjuene som er gjennomført.

5.1 Modernitet og selvidentitet

I denne delen vil jeg drøfte hvordan det senmoderne samfunnet, modernitet og selvidentitet kan knyttes sammen til informantenes opplevelser. I utgangspunktet vil jeg drøfte sitater i lys av Giddens teori. Noen sitater og momenter som presenteres i denne delen, vil også drøftes senere i lys av fagstoffet.

Personlig identitet og forståelse for egne interesser er viktig for selvutvikling. Hovedmålet til analysen av dansernes opplevelser er å forstå hvor dypt denne disiplinen ligger i deres hverdag og hvordan individene har assimilert den i løpet av årene. Dette gir forståelse av begrepet selvidentitet. Derfor er det relevant å diskutere intervjuobjektens opplevelser i hip-hop dansing gjennom sine erfaringer, følelser rundt miljøet og seg selv, og grad av involvering i hip-hop kulturen og dansen.

Gitt at begge informantene kommer fra lignende bakgrunn og fra småbyer - det er viktig å se på hvordan de først kom i kontakt med hip-hop dansing. Dette med utvikling av hip-hop subkulturen i en ikke urban sammenheng vil også diskuteres i forbindelse med globalisering.

«Jeg er 28 år, og fra en liten by som heter *navn*. Jeg startet å danse hip-hop da jeg var 14 år, tror jeg. Da var vi en vennegjeng, som startet å danse selv fordi det ikke fantes dansetilbud der vi kommer fra. Da laget vi en gruppe på 4 stykker, og startet å danse, fulgte youtube videoer, lagde våre eget miljø.» (Informant 1)

«I hele livet mitt har jeg vært glad i idrett, aktiviteter og musikk. Men at de tre ble koblet sammen, det skjedde ikke før jeg var 24. Litt fordi at der jeg kom fra fantes ikke noe tilbud, det fantes heller ingen informasjon om hvilket tilbud som kan finnes.» (Informant 2)

Vi ser at informantene har hatt kontakt første gangen med hip-hop i forskjellig alder. Første informanten var i tenårene, den andre informanten var allerede en ung voksen. Begge individene hadde vilje til å finne en tilnærming til idretten for å utvikle sine interesser. Informant 1 og informant 2 understreket hvordan det å komme fra en liten by ikke ga mulighet til å oppnå kompetanser. I lys av Giddens (1991) vil personlig utvikling og interesser oppstå når man kan ha tilgang til flere tilbud i samfunnet. Begge informantene manglet muligheten til å oppnå kompetanser i hip-hop dansing på grunn av manglende kunnskap om disiplinen eller for lite kunnskap om denne. Aldersforskjellen mellom informantene er ikke stor eller relevant, men allikevel viser de få årene hvordan det i moderne tider med teknologi som endrer seg kan gi økt tilgang til informasjon. Det er et tegn på utvikling av den moderne vitenskap at informant 1 fikk mulighet til læring gjennom teknologier som «youtube» og «MTV». Youtube er en nettplattform hvor man kan se videoer som er blitt lastet opp på den. MTV er et TV-program opprinnelig fra U.S.A, men som har vært tilgjengelig flere steder i verden via TV. I boka *The Consequences of Modernity* (Giddens, 1990), forklarer Giddens dette fenomenet som en utvikling av institusjonelle dimensjoner, blant annet industrialismen og kapitalismen. Disse utviklingene ga en bedre tilgang til flere aspekter, og blant disse eksemplene er kommunikasjon og teknologi mer adekvat. Derfor har informantene fått en tilgang til forberedninger i sitt liv gjennom forsterkning av individualisering og industrialisering (Thing & Wagner, 2011).

Disse forberedningene har hatt en implementering i en ny visjon om tid og rom (Thing & Wagner, 2011). Informant 1 tok et valg om å fortsette med hip-hop dansing ved å flytte til et annet land. Informantens motivasjon var både interesse for disiplinen og personlig forhold til en venninne som har vært viktig i hennes personlige utvikling. Informant 2 fikk også tilgang til hip-hop dansing da han flyttet til Trondheim. Disse eksemplene viser til Giddens forklaring av «tom tid», og hvordan interaksjoner og relasjoner foregår. Disse må ikke nødvendigvis skje på det samme tidspunkt og sted, og de utløser utleiring («dis-embedding») og globalisering. Individet vurderer aktivitet i lys av ny informasjon, og i dette tilfellet nye aktiviteter kommet fram gjennom økt tilgang til informasjon.

Informant 1 og informant 2 forklarer hvordan de tidligere hadde erfart andre idretter, uten at det ga dem en kjærlighet til idretten eller at det utviklet identiteten deres.

«Når jeg begynte å danse så var det at det ikke fantes noen andre hobbies som var bra for meg. [...] Man prøver mye, [...] Men ingenting som passer meg. Så fikk jeg mulighet for å være på teater og danse der. Da var vi den gruppen på fire som kom i samme danseklasse, fant vi ut at vi ikke hadde lyst å danse jazz, vi vil danse hip-hop. Da fra der blomstrer da kjærlighet for dans. Det er ingenting som har gjort meg så glad som dans. Da man må bare kjør på, det er gøy!» (Informant 1)

«[...] Ingen informasjon om hva jeg kunne ha blitt interessert i, så jeg hadde ikke noen forutsetninger for å lære i det jeg er i interessert i, som er for eksempel hip-hop. Det var først da jeg flyttet til Trondheim at jeg traff noen som drev med dans, og da jeg begynte med dans, musikk, være aktiv og være en «menneske» samtidig så var det «ferdig».» (Informant 2)

Informant 1 hadde vært involvert i andre idretter og andre dansestiler, men kun gjennom hip-hop dansing vil «kjærlighet for dans blomster». Informanten oppdaget den følelsen som noe som gjorde henne glad, og bestemte seg for å fortsette med det. På samme måte hadde informant 2 også vært involvert i andre idretter, og som vi leser i det første sitatet - oppdagelse av hip-hop dansing fikk han til «å være et «menneske» samtidig så var det «ferdig»». I følge Giddens (1991) vil individer ha større valgmuligheter enn tidligere og ha en mer selvstendig personlig identitet ved frikobling fra tradisjoner. Et eksempel av frikobling i denne sammenheng er valget av idretten hos informantene, som ga dem flere muligheter og ansvar. Selvidentiteten til informantene utviklet seg derfor gjennom det valget å fortsette med hip-hop dansing. Vurdering av egen fortid og bakgrunn kan skape tvil og samtidig forståelse for seg selv. Informant 1 vurderte sin fortid og bakgrunn i lys av et vennskapsforhold som fikk henne til å oppnå kjærlighet for dansing. Informanten gikk gjennom en selvvurdering, og valgte å fortsette med hip-hop dansing som videre utdanning og i et annet land. Det tilknyttet også igjen til utleiring av forhold og «tom tid».

«[...] jeg har en venninne som var veldig interessert i å fortsette med dansing etter videregående skole, så egentlig hun «pushet» meg å bli med til Stockholm og studere dans. Det er fortsatt hun som er som faktor i mitt danseliv.» (Informant 1)

Informant 2 hadde en annerledes selvvurdering og forståelse av sin bakgrunn og fortid. Begrunnelsen for å bli med i et hip-hop miljø var annerledes, men kan på den samme måte tilknyttet til utleiring av forhold.

«[...] Sikkert for at jeg skulle bli mer attraktiv for damer. Det var første tanken da jeg skulle gå over til det. Men snart blir det mer, [...] det ga meg mye mer enn bare selvtillit. [...] hvis jeg kan

komme i et godt miljø med trivelig folk har det en del av årsaker at jeg ville begynne med hip-hop.» (Informant 2)

Utvikling av selvidentitet og selvforståelse øker den ontologiske sikkerhet (Giddens, 1991) som kan forsterkes med hverdagshandlinger. Et eksempel på dette er hvordan informantene utarbeider sine hverdager i lys av hip-hop kultur og dansing. Helheten i kulturen gir dem en følelse av «hvordan fortsette», definert som praktisk bevissthet (Giddens, 1991). Informant 1 forklarer hvordan det å starte på nytt med hip-hop dansing hjalp henne å finne seg selv. Dansing hjalp henne å være mer selvsikker, selvstendig og fungere bedre i hverdagsrutiner.

«Det er veldig viktig. Det har jeg kjent veldig mye på etter jeg har sluttet å danse og jeg har startet nå igjen. Jeg tror ikke jeg var klar over hvor viktig det var for meg. Bare det å være en del av en gjeng, det har jeg ikke hatt på mange år. Da jeg først kom tilbake nå, så vart jeg så mye lettere. Den korte perioden jeg har vært på, fra januar til mars, så treffer jeg folk. Jeg er mye mer ute, jeg er mye mer glad og jeg har mye mer energi. Det er kjempe viktig.» (Informant 1)

Vi kan finne disse aspektene hos flere utøvere som driver med andre idretter, men jeg vil understreke hvordan selvidentitets-utvikling og «å være seg selv» forsterkes i denne disiplinen gjennom den praktiske bevisstheten. Informantene ble spurt om hvor viktig hip-hop dansing og kultur er for dem i deres hverdager, og informant 2 svarte slik:

«Jeg vil ikke si «flukt» fra samfunnet, men hele livet kanskje følte jeg at jeg passet ikke inn i samfunnet. [...] men jeg har aldri likt den lokale kulturen og jeg følte jeg ikke jeg passet inn. Da jeg oppdaget den atmosfæren og den måten det er mellom hverandre i hip-hop kulturen, så følte jeg at hele meg og kroppen passet inn og jeg var akseptert og inkludert med en gang. Jeg har fått en måte å identifisere meg på gjennom hip-hop kulturen.» (Informant 2)

I lys av Giddens selvidentitet teori; bearbeidelse av individualisering og selvidentitet involverer at et individ foretrekker en bestemt livsstil som en form av strategi (Thing & Wagner, 2011). Informantenes strategi er å foretrekke og integrere hip-hop dansing og kultur som livsstil.

5.2 Utvikling og globalisering av hip-hop kulturen

I mitt kontekstuelle bakteppe presenterer jeg Norges Danseforbunds aktivitetstall fra årene 2010 – 2016 (graf 1).

Urbane dansestiler er den dansesporten i Norge som vokser mest, (Norges-Danseforbund, 2018), og den økningen kan belyse en globalisering innenfor kulturen. Begge informantene var kjent med endringer som foregår i Norges Danseforbund på en eller en annen måte. I samtalen ble det tatt opp flere aspekter angående globalisering av kulturen i Norge. Disse var blant annet endringer i Norges Danseforbund og miljø involvering. Ved miljø involvering var det lagt vekt på danseres erfaringer og deltakelse i kulturen i Trondheim.

«Nå er det flere arrangement som er organisert fra Norges Danseforbund, på nasjonalt nivå og nedover som vi vil være med på. Kanskje en annen type konkurranse innenfor hip-hop, vil fungere bedre for noen. I stedet for å ha en battle en mot en, hvor publikum sitter rundt. [...] Så er det nye formater, med at du danser mot publikum og får poeng for det kan passe bedre for mange i Skandinavia fordi de er vant til den vinklingen på det.» (Informant 2)

Denne faktoren kan tolkes som at begge individer har samme meninger rundt hva hip-hop betyr for dem, og at det er viktig å bli kjent med kulturen før man kan identifisere seg som en del av miljøet. Videre ble informantene spurt om hvor mye de er involvert i hip-hop kulturen utenom dansing, og hvor mye de har bidratt til utvikling av miljøet i Trondheim. Begge informantene uttalte at de har bidratt til utvikling av Trondheims hip-hop miljø ved å være aktive på dansearrangementer, blant annet ved å hente dansere som skulle være dommere ved «battles» eller arrangere battles selv. Battles er konkurranse som kan foregå en mot en eller mot flere (som informant 1 forklarer).

I første delen av analysen, forklarer jeg hvordan informantene kom i kontakt med hip-hop dansing. Det var lite informasjon om tilbud i deres byer, og begge fikk muligheten til å praktisere disiplinen i de senere årene andre steder, blant annet i Trondheim. Den største utviklingen i løpet av 2010 – 2016 er blant unge voksne (20 – 25 år) med en øking i deltagelse på 9,3 %, men total sum i løpet av de 6 årene viser til en 56, 3% utvikling (se grafen 1). Den utviklingen mener jeg har vært relevant hos begge informantene. Informant 1 oppdaget dansing i tenårene, men etter å ha hatt en pause ble hun igjen involvert i dansing miljøet da hun var en ung voksen. Informant 2 oppdaget

hip-hop da han allerede var en ung voksen. I denne sammenhengen kan økningen i tallene tyde på en sterk utvikling blant unge voksne på grunn av globalisering og oppdagelse av selvidentitet, som gjør at individer kan foretrekke en bestemt type disiplin når de har oppdaget flere ting og er mer voksne. Modernitet og selvidentitet vil bli tatt opp også i denne delen, da globalisering og utvikling av hip-hop kan forklares også i lys av teorien.

I fagstoffet er utvikling av hip-hop kulturen forklart i lys av segregering og urbanisering. Disse aspektene er historisk sett annerledes i Norge. Det blir derfor brukt fagstoff som referanse til utviklingen, for å oppdage hvordan kulturen er nå også andre steder i verden, og hvordan den har vært assimilert blant dansere.

«Hip-hop kulturen har blitt så breid, det var en liten greie, men så da det spred seg internasjonalt så har alle land og alle lokale grupper tolket det forskjellig. Hip-hop kultur er tolket forskjellig og den har så mange forskjellige mennesker.» (Informant 2)

Hip-hop har beveget seg rundt verden, og gjennom sine fire hovedpilarer ble den også oppdaget i Norge rundt 1990-tallene (Holen & Noguchi, 2009). Gjennom globaliseringsprosessen utviklet kulturens aspekter seg på forskjellige måter. Globalisering og utvikling kan også ses i sammenheng med involvering og inkludering i et miljø. Trondheim har ikke mange hip-hop dansere som er en del av et «crew» (en gruppe mennesker som oppdager ting sammen, som for eksempel dansing). Informantene ble stilt spørsmål angående miljøets inkludering.

«[...] jeg også følte at det har vært vanskelig å komme seg inn i hip-hop kulturen i Trondheim. [...] Hip-hop miljøet i Trondheim er mye mindre. Det er bare en gruppe av mennesker som på en måte går på samme studio og sånn. Da blir det vanskeligere å komme ut ifra. [...]» (Informant 1)

«Ja, det er lite et. Men egentlig veldig segregert. Vi hadde et miljø før, gjennom organisasjon som vi drev, (*navn*). Da vi stoppet å få støtte så ble tungt å drive det. [...] Vi ofte, som Norge, Trondheim, så er hip-hop på siden av alt sammen. Så hip-hop i Trondheim er veldig på siden» (Informant 2)

Informantenes involvering i hip-hop dansemiljøet kan også tyde på globalisering av kulturen i individers liv. Informantenes dansing, inkludering og involvering oppsto uansett om det var i et lite miljø - kulturens aspekter kom fram i informantene som benytter seg av idealene «Peace, love, unity and having fun» (Hazard - Donald, 2004).

«Kulturen, historikk gir på en måte en pekepinn på hvordan man representere seg i hip-hop kulturen og hvordan den opprinnelig var. Med tanke på «peace, love, unity and having fun» så er det veldig viktig for meg, at vi kan holde sammen og elsker hverandre. Samles på kryss av uenigheter [...]» (Informant 2)

«[...] Jeg synes det er litt deilig for at da det er alltid noe nytt. Man blir ikke lei, jeg tror det er bare positivt at de utvikler seg. Så lenge man har grunnprinsipper, de er de viktigste. [...] «Peace, love unity and having fun».» (Informant 1)

I løpet av intervjuene nevnte informantene grunnprinsippene når det ble snakk om globalisering og inkludering av kulturen. De ble spurt hvordan de fortolker hip-hop miljøet i Trondheim og forbindelsen til resten av verden.

«Hjemover så vil se mye som hip-hop utvikler seg og er nyeste i USA. Der er da hip-hop kulturen oppstod, det er der det skjer nye stiler, nye hip-hop stiler, nye hip-hop danser. Det kommer først i USA og så følger resten av verden etter. Det ofte den veien den går.» (Informant 2)

Informantene er begge to kjent med hip-hop kulturens opprinnelse og hvordan den har utviklet seg med tiden. De innser at globaliserings-prosessen har bidratt til endring og til å assimilere dansingen og kulturen også i Trondheim. Den har vært forskjellig fra, og kan fortolkes på en annerledes måte enn i U.S.A, men gjennom grunnprinsipper som «Peace, love, unity and having fun» kan man dele interesser og en livsstil med respekt for andre.

6. Hovedfunn og konklusjon

Hip-hop kulturen og dansingen har spilt en hovedrolle i begge informantenes liv. Års erfaringer innenfor denne disiplinen var det riktige hjelpemiddelet for å forme deres identitet. Informantene har hatt ulike interaksjoner til dansing, og har gått forskjellige veier, men er ganske like i forhold til oppdagelser av sin identitet. Begge to kommer fra småbyer, og først ved å flytte til et nytt sted eller ved hjelp av ny teknologi kom de i kontakt med dansing. Det senmoderne samfunnet har fått individet til å velge nye perspektiver og interesser, samtidig som globalisering og utvikling av hip-hop kulturen har fått informantene til å få like opplevelser i miljøet.

I takt med globalisering og utvikling har hip-hop-kulturen langsomt kommet til Norge flere år etter at den ble utviklet i U.S.A, og den har berørt flere aspekter av samfunnet. Etter som miljøet gradvis har formet seg har også vurderingen av hip-hop dansestilen endret seg, og også måten den kan formidles i forhold til konkurranse og de såkalte «battles».

For å besvare min problemstilling:

Hva er hip-hop danseres opplevelser i hip-hop kulturen i et lite miljø?

Vil jeg derfor konkludere med at hip-hop dansernes opplevelser er veldig sterke og har stor betydning for hva de mener om hip-hop miljøet i Trondheim. Dansernes selvidentitet, interesse og kjærlighet for livet er utviklet gjennom disiplinen. Hip-hop-kulturen har fått informantene til å føle seg bra i sine hverdager, opprette en livsstil og ha et balansert forhold med inkludering i miljøet, selv om det har vist seg å være lite og av og til vanskelig å være en del av. Endringer hos Norges Danseforbundet med opprettelse av en egen seksjon for urbane dansestiler ble av mange tolket som et positivt steg for integrering av flere i denne disiplinen.

7. Referanser

- Aldrige, P., D., & Stewart, J., B. (2005). Introduction: Hip Hop in History: Past, Present and Future. *The Journal of African American History*, 90.
- Chang, J. (2005). *Can't Stop Won't Stop: A History of the Hip-Hop Generation*. New York: Picador. Hentet fra <https://books.google.no/books?id=LwaXZpD11ukC&lpg=PP1&ots=z-ssc9IMfp&dq=hip%20-%20hop&lr&pg=PR11#v=onepage&q=hip%20-%20hop&f=false>
- Giddens, A. (1991). *Modernity and Self - Identity. Self and Society in the Late Modern Age*. Cambridge, UK: Polity Press.
- Gonzalez, E. (2004). *The Bronx*. New York: Columbia University Press. Hentet fra <https://books.google.no/books?id=jUysAgAAQBAJ&lpg=PR9&dq=bronx%201970s&lr&pg=PR9#v=onepage&q&f=false>
- Hazard - Donald, K. (2004). *That's the joint! The Hip - Hop studies reader*. New York: Routledge. Hentet fra http://sites.psu.edu/comm292/wp-content/uploads/sites/5180/2014/10/FormanNeal-That's_the_Joint_The_Hip_Hop_Studies_Readerbook.pdf#page=522
- Holen, Ø. & Noguchi, M. (2009). *Hip-hop; graffiti, rap, breaking, dj-ing*. Oslo: Cappelen Damm.
- Nielsen, T., H. . (2018). Anthony Giddens. Hentet fra https://snl.no/Anthony_Giddens#-Senmoderniteten

- NIF. (2016). *Nøkkeltall - Rapport 2016*. Hentet fra <https://www.idrettsforbundet.no/contentassets/e7edfa47f77e457abf83827d39c3e1d8/nokkeltallsrapport-2016.pdf>
- Norges-Danseforbund. (2018). Norges mest voksende dansesport. Hentet fra <https://www.danseforbundet.no/aktuelt/2018/norges-mest-voksende-dansesport>
- Riesch, R., J. . (2005). Hip Hop Culture: History and Trajectory. Hentet fra https://opensiuc.lib.siu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1046&context=gs_rp
- Rosenthal, M. (2000). *Jambo - In the South Bronx of America*. Hentet fra <https://lens.blogs.nytimes.com/2011/10/11/a-mentors-passion-for-pictures-and-social-justice/>
- Thing, L. F. & Wagner, U. (2011). *Grundbog i idrætssociologi*. København: Gyldendal Akademisk.
- Tjora, A. (2017). *Kvalitative forskningsmetoder i praksis*. Oslo: Gyldendal Akademisk.

Vedlegg

Vedlegg 1

Forespørsel om å delta i intervju i forbindelse med min bacheloroppgave

Informasjonsskriv

Bakgrunn og formål

Jeg er bachelorstudent ved Samfunns- og idrettsvitenskap ved NTNU i Trondheim, og skal skrive bacheloroppgave, hvor jeg ønsker å skrive om dine hip-hop opplevelser.

Jeg ønsker å undersøke hva som kjennetegner utøverne i hip-hop dansing. Jeg vil blant annet se på deres erfaring som dansere, hvordan de markerer identitet i hip-hop kulturen og involvering i miljøet. Jeg ønsker å intervju 2 personer, og ber derfor herved om du kan tenke deg å bli intervjuet i denne sammenheng.

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

NTNU, Institutt for sosiologi og statsvitenskap er ansvarlig for prosjektet.

Hvorfor får du spørsmål om å delta?

Du er kontaktet som deltaker i dette prosjektet på basis av at du er minst 18 år og hip-hop danser. Du har erfaringer i hip-hop dansing også i flere miljøer enn Trondheim.

Hva innebærer deltakelse i prosjektet?

Datainnsamlingen vil bestå av intervju som vil vare mellom 30 til 60 minutter. Spørsmålene jeg stiller vil være om dine erfaringer og opplevelser i hip-hop miljøet og dine meninger rundt det. Du kan selv velge passende sted for intervjuet. Intervjuet vil tas opp med en digital lydopptaker.

Ditt personvern – hvordan oppbevares og brukes dine opplysninger?

Intervjudataene som samles inn vil bli anonymisert og behandlet konfidensielt og de skal derfor ikke kunne spores tilbake til deg. Opplysningene vil bli anonymisert, og data som er samlet inn under intervjuet slettes når prosjektet avsluttes (10.mai). Jeg vil bare bruke opplysningene om deg til formålene som er fortalt om i dette skrevet.

Lydopptaket fra intervjuet blir lagret på en SD-minnebrikke. Opptakeren har verken tilkobling til internett- eller telenett. Etter opptak bringes opptakeren til instituttets eget transkripsjonsrom, hvor opptaket transkriberes av studenten selv. I transkriberingen anonymiseres opplysninger som kan identifisere deg som person. Etter dette slettes minnebrikken. Dermed er det ingen opplysninger som kan knyttes til deg som person som følger med videre i prosessen med analyse og publisering.

Frivillig deltagelse

Det er helt frivillig å delta i prosjektet, og du kan når som helst trekke ditt samtykke uten å oppgi noen årsak. Dersom du trekker deg vil alle opplysningene du har gitt bli slettet og ikke bli brukt i oppgaven. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- innsyn i hvilke personopplysninger som er registrert om deg,
- å få rettet personopplysninger om deg,
- få slettet personopplysninger om deg,
- få utlevert en kopi av dine personopplysninger (dataportabilitet), og
- å sende klage til personvernombudet eller Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger.

På oppdrag fra NTNU Institutt for sosiologi og statsvitenskap har NSD – Norsk senter for forskningsdata AS vurdert at behandlingen av personopplysninger i dette prosjektet er i samsvar med personvernregelverket.

Prosjektet skal avsluttes senest 23.06.2019.

Hvor kan du finne ut mer?

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt med:

- NTNU Institutt for sosiologi og statsvitenskap, ved ansvarlig for emnet Idrsa2900 og Idrsa2901, Nils Petter Aspvik, tlf 92 64 80 33, nils.petter.aspvik@ntnu.no
- NTNUs personvernombud: Thomas Helgesen, tlf 93 079 038, thomas.helgesen@ntnu.no
- NSD – Norsk senter for forskningsdata AS, på epost personverntjenester@nsd.no eller telefon: 55 58 21 17.

Jeg håper du ser positivt på denne henvendelsen og har mulighet til å delta på et spennende forskningsprosjekt. Dersom du har lyst å la deg intervju, er det fint om du skriver under på den vedlagte samtykkeerklæringen. Hvis det er noe du lurer på er det bare å ta kontakt på min tlf.: +47 405 17 201 eller sende en e-post på: debora.gonnella@ntnu.no

Med vennlig hilsen

Debora Gonnella

Student

Jan Erik Ingebrigtsen

Prosjektansvarlig (veileder)

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet *Danseres opplevelser i hip-hop dansing*, og har fått anledning til å stille spørsmål. Jeg samtykker til:

- å delta i dybdeintervju

Jeg samtykker til at mine opplysninger behandles frem til anonymisering, innen 1 måned etter gjennomført intervju.

(Signert av prosjektdeltaker, dato)

Vedlegg 2

Intervjuguide

FASE 1 Rammesetting	Formaliteter: <ul style="list-style-type: none">- Om tema før samtalen: min bakgrunn som Hip – Hop danser og idrettsstudent.- Deres opplevelser i Hip – Hop dansing.- Forklar taushetsplikt og anonymitet.- Samtrykkerklæring, lesing og signatur.
FASE 2 Bakgrunn	Oppvarmingsspørsmål <ol style="list-style-type: none">1. Fortell litt om deg selv:<ul style="list-style-type: none">- Hvor lenge har du danset hip – hop?- Hvilke steder har du vært mest aktiv i hip – hop dansing?
FASE 3 Erfaringer	<ol style="list-style-type: none">2. Fortell litt mer om hvordan kom du i kontakt med hip - hop for første gangen?3. Hvorfor valgt du å begynne å danse hip – hop?4. Er du med en dansegruppe?<ul style="list-style-type: none">Hvor lenge har du vært i denne gruppen?Har du alltid vært en del av en dansegruppe?5. Hvilken dansetil danser du og hvorfor?6. Synes du at du har mye erfaringer innenfor hip – hop dansing?
FASE 4 Kjennetegner	<ol style="list-style-type: none">7. Hva er Hip – Hop kulturen for deg?8. Er du aktiv innenfor Hip – Hop kulturen (bortsett fra dansing)?9. Hva de betyr å være en hip -hopper for deg?10. På hvilken måte er hip – hop dansingen en del av hverdagen din? Hva med Hip – Hop kulturen?11. Hvor viktig er Hip – Hop for deg? Forklar kjærligheten til dansing med noen ord.
FASE 5 Avslutning	<ol style="list-style-type: none">12. Hvis du skulle oppsummere, hvor viktig er Hip – Hop for deg i ditt dagligliv?13. Dette var alt. Har du noe du ønsker å tilføye? Noe som du har lyst å si som jeg ikke har spurt om? <p>Takk!</p>
